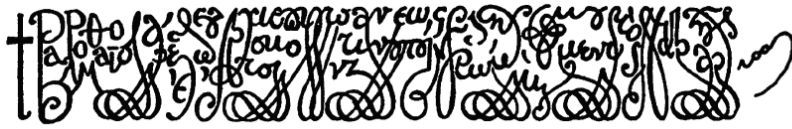

ΙΕΡΑ ΔΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΑΙΩΤΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 2020

Ὁσιώτατοι ὃ τε Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης κύριος Ἐφραίμ καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς Βασιλικῆς, Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου, τέκνα τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη τῇ ὑμῶν Ὁσιότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἀγαλλόμενοι ἐπευλογοῦμεν τὴν μετὰ χεῖρας ἐκδοσιν τῆς Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας καὶ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ, ἱερῶν ποιημάτων, τὰ ὅποια συνέθεσεν ὁ μακαριστὸς Γέρον Ἰωσήφ Βατοπαιδινός.

Ἡ ὀσιακὴ μορφή τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχουν περίοδοι χωρὶς Ἁγίους, οἱ ὅποιοι ἐκπροσωποῦν τὸ ὀρθόδοξον δέον περὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἐνσταλάζουν εἰς τὴν ζωὴν μας τὴν γεῦσιν τῶν Ἐσχάτων, ἀκτινοβολοῦν τὴν βεβαίαν ἐλπίδα καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἀναστάσεως, μαρτυροῦν περὶ τῆς ἐλθούσης Χάριτος καὶ περὶ τῆς ἐρχομένης Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Πολλὰ ὀφείλει τὸ Ἀγιώνυμον Ὄρος εἰς τὸ χαρισματικὸν τοῦτο τέκνον του, τὸ ὅποσον συνέβαλεν, ὅσον οὐδεὶς τῶν συγχρόνων μας, εἰς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἀθωνικοῦ μοναχισμοῦ, καί, μὲ αὐτὸν ὡς κέντρον, εἰς τὴν ἀνάκαμψιν καὶ ἀνόρθωσιν τοῦ μοναστικοῦ ιδεώδους εὐρύτερον. Ὁ Ὁσιος Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστὴς ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα σκληρᾶς καὶ μακροχρονίου ἀσκήσεως, ἄνευ δυϊσμῶν, μὲ μοναδικὴν καὶ ἀμετακίνητον κατεύθυνσιν τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἐπουράνιον Βασιλείαν Του. Οἱ πνευματικοὶ ἀγῶνες τοῦ Ὁσίου ἀπέδωκαν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Πολυάριθμοι μοναχοὶ καὶ μοναχαὶ ἀνήκουν εἰς τὴν χορείαν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἠκολούθησαν τὸν ἀγγελικὸν βίον.

Θαυμάζομεν τοὺς ἄθλους τῶν θεομεθύστων ἀσκητῶν, τὴν ἀπροϋπόθετον ἐμπιστοσύνην των εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὀλικὴν ἀφιέρωσιν των εἰς τὸν Χριστόν, τὸν ἄσβεστον πόθον τῆς αἰωνιότητος, τὴν ἀδιάλειπτον προσευχὴν των ὑπὲρ πάντων τῶν κτισμάτων, τὴν ταπείνωσιν καὶ τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα των κατὰ τοῦ ἰδίου θελήματος. Οἱ μοναχοὶ κρούουν μετ' ἐπιμονῆς τὴν πύλην τοῦ οὐρανοῦ, ζητοῦν καὶ φρονοῦν «τὰ ἄνω», καὶ ὄχι «τὰ ἐπὶ τῆς γῆς». Ὡς ἔχει προσφυῶς λεχθῆ, ὁ μοναχισμὸς εἶναι «ἐκκλησιαστικὸν γεγονός», καρπὸς καὶ ἐκφραστὴς τῆς ἀσκητικῆς καὶ ἐσχατολογικῆς ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἰς τὴν παράδοσίν μας ἀποτελεῖ ἀδιάσπαστον στοιχεῖον τῆς εὐχαριστιακῆς πραγματώσεώς της. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια θὰ διακηρύσσεται ἄχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ὡσάκις θὰ ψάλλωνται ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία καὶ ὁ Παρακλητικὸς Κανὼν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν τῆς ἡμῶν Μετριότητος διὰ τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν, ἐν ὄψει τοῦ πρώτου ἐορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Γέροντος μετὰ τὴν ἁγιοκατάταξίν του· ἀπονέμοντες δὲ πᾶσιν ὑμῖν τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογία, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πᾶσαν τὴν Βατοπαιδινὴν Ἀδελφότητα, ἰκεσίαις τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἀκολουθία αὕτη ἐκδόθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεον Β΄, κεφάλαιον 4, ἀποκρίθηναι τῷ Ἐπίσκοπῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, ἐν τῷ 1862.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἀκολουθία αὕτη ἐκδόθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεον Β΄, κεφάλαιον 4, ἀποκρίθηναι τῷ Ἐπίσκοπῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, ἐν τῷ 1862.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής (1897-1959) ἦταν ἓνας σπάνιος ἄνθρωπος, προικισμένος μὲ πολλὰ φυσικὰ χαρίσματα ὁ ὁποῖος ἀπὸ νεαρὸς δόθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνίστηκε μὲ τέλεια αὐταπάρνηση καὶ πέτυχε τὸν ἀγιασμό. Σὲ ὅλο τὸν βίον του ἦταν αὐστηρὸς καὶ ἀνελέητος στὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ ἐπιεικῆς, συγκαταβατικὸς καὶ γεμάτος ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀδελφούς, πράγμα ποὺ ἀποτελεῖ τεκμήριο γνησίου ὀρθοδόξου ἀσκητισμοῦ. Ἦταν ἄμοιρος τῆς κοσμικῆς παιδείας, ἔγινε ὅμως σοφὸς στὰ θεῖα διὰ τῆς ἀσκητικῆς πράξεως καὶ τῆς θεοπτικῆς θεωρίας.

Ἐξῆσε σὲ μία περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ἀγιορειτικὸς καὶ ἐν γένει ὁ Ὀρθόδοξος μοναχισμὸς βρισκόταν σὲ ὑποτονία, διερχόταν μία κρίση. Ὑπῆρχαν βέβαια καὶ τότε στὸ Ἅγιον Ὄρος μεμονωμένες ὀσιακὲς καὶ ἀσκητικὲς μορφές, τοὺς ὁποίους γνώρισε καὶ ὠφελήθηκε πολὺ ἀπὸ αὐτούς, ἀλλὰ ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ ἐπανεφέρε στὸ σύγχρονό του μοναστικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ περιβάλλον, βιωματικά καὶ μεθοδικά, τὴν διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, τὴν νηπτικὴ ζωή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως. Ὁ μακάριος Γέροντας Γαβριὴλ Διονυσιάτης, πρόσωπο σεβαστό, ἀξιόπιστο καὶ ἀποδεκτὸ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἀγιορεῖτες καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, σύγχρονος τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ, ἔγραφε γιὰ αὐτόν: «Ἡ κοινὴ γνώμη φέρει αὐτὸν ὡς τὸν νηπτικώτερον τῆς ἐποχῆς μας καὶ διορατικὸν καὶ ἡσυχαστὴν, ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦντα μεταξὺ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς τῶν ὀγδοητῶν μοναχῶν» (Λαυσαϊκὸν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, σ. 218).

Ὑπῆρξε ἄξιος συνεχιστῆς τῆς ἡσυχαστικῆς καὶ φιλοκαλικῆς πα-

ραδόνσεως, πού συνέβαλε τὰ μέγιστα στήν πνευματική ανάκαμψη καί ἐπάνδρωση τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Πολλοί ἀπό τόν θεολογικό καί ἐκκλησιαστικό χῶρο ὁμολογοῦν ὅτι στήν σημερινή εὐλογημένη ἐπάνδρωση τοῦ Ἁγίου Ὁρους συνέτειναν κυρίως οἱ ἐξῆς παράγοντες: ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἐσσεξ μετὸ περίφημο βιβλίο του γιὰ τὸν Ἅγιο Σιλουανὸν τὸν Ἀθωνίτη, ὁ Ἅγιος Παΐσιος, ὁ ἀσκητῆς μετὴν χαριτωμένη παρουσία του στὸν ἱερόνυμο τόπο, ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστῆς καί οἱ ὑποτακτικοί του.

Θεωροῦμε μεγάλη εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὅτι καταγόμαστε πνευματικὰ ἀπὸ τέτοια ἁγία ρίζα, ἀλλὰ συγκλονιζόμαστε καί φοβούμεθα συνάμα, γιὰτι ἔχουμε εὐθύνη ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων νὰ βιώσουμε, νὰ διατηρήσουμε καί νὰ μεταλαμπαδεύσουμε αὐτὴν τὴν Παράδοση. Γιὰ τὴν συνοδιά μας ὁ Γέροντας Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστῆς ἦταν Ἅγιος καί τὸν ζούσαμε ὡς Ἅγιο καί πρὶν τὴν Ἁγιοκατάταξή του. Αὐτὸ ἴσχυε καί γιὰ πολλοὺς πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι τὸν τιμοῦσαν διαβάζοντας τὴν Ἀκολουθία του, προσκυνώντας εἰκόνας του πού ἁγιογραφοῦσαν. Χαρήκαμε ὅμως ιδιαίτερα τώρα μετὴν Ἁγιοκατάταξή του, διότι ὁ Ἅγιος προσφέρεται πλέον στὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, καί παρέχεται ἡ δυνατότητα νὰ ἀξιοποιηθεῖ ἡ μεσιτεία του, ἡ πρεσβεία του καί νὰ ὠφεληθεῖ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ καί ὅλη ἡ οἰκουμένη, γιὰτι ἓνας Ἅγιος εἶναι παγκόσμιος. Ἀξιοσημεῖωτο ἐπίσης εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος προανήγγειλε αὐτὴ τὴν Ἁγιοκατάταξη. Αὐτὸ γίνεται γιὰ πρώτη φορά. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Ἅγιον Ὄρος τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2019 ὁ Παναγιώτατος ἐξήγγειλε τὴν, τότε μελετωμένην καί σήμερον ἤδη γενομένην, ἀναγραφὴν εἰς τὰς ἁγιολογικὰς δέλτους τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας τοῦ Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ μαζί μετὰ ἄλλους τέσσερεις Ἁγιορεῖτες Πατέρες, τὸν Γέροντα Ἱερόνυμο Σιμωνοπετρίτη, τὸν Γέροντα Ἐφραίμ Κατουνακιώτη ὁ ὁποῖος ἦταν καί ὁ πρῶτος μαθητῆς τοῦ Γέροντος Ἰωσήφ, τὸν Γέροντα Δανιὴλ Κατουνακιώτη καί τὸν

Γέροντα Σωφρόνιο τὸν Ἀθωνίτη μὲ τοὺς ὁποίους ὁ Γέροντας Ἰωσήφ εἶχε πνευματικὲς σχέσεις.

Προβαίνουμε, κατόπιν καὶ τῆς ἐγκρίσεως παρὰ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱεραῆς Συνόδου, στὴν ἐκδοσὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ νέου Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ, γιατί τὸ θεωροῦμε χρέος πρὸς τὸν πνευματικὸ Γενάρχη τῆς συνοδίας μας, τὸν Παπποῦ Ἰωσήφ ὅπως τὸν ἀποκαλοῦμε, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν μακαριστὸ Γέροντά μας Ἰωσήφ Βατοπαιδινὸ ποὺ τὴν συνέγραψε. Τὸ βλέπουμε ὅμως καὶ ὡς ὀφειλὴ πρὸς τοὺς φιλαγίους καὶ φιλακολούθους οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν ἔτσι τὴν δυνατότητα νὰ τιμοῦν τὸν Ἅγιο «ἐν ᾄσμασι καὶ ἱεραῖς μελωδίαις» καὶ νὰ ὠφελοῦνται πνευματικά.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱεραῆς
Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου

Ἰωσήφ Ἰωσήφ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ	7
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΟΡΕΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ	13
ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΒΙΟΣ	19

ΙΕΡΑ ΔΕΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ	31
ΕΝ Τῶ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ	35
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ	46
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ	80
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ	85
ΜΟΥΣΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	107